

"Hayata Bakışınızı Değıştirir."

Cehennem

FEYYAZ TV

"Hayata Bakışınızı Deęiřtirir."

Cehennem

Elleri boyunlarına bağılı... Zincirlere vurulmuşlar... Yüzlerini ateş bürümüş...

Yiyecekleri, zakkum ve dikenli bitkiler... İçecekleri, kaynar su ve irin...

Elbiseleri ateşten... Gömlekleri katrandan...

Kamçıları demirden... Yatakları ateşten...

Başlarından kaynar sular dökülür ve onunla derileri ve karınları eritilir... Oradan çıkmaya ve kurtulmaya çalışırlar; ama kaçış yok! Tek arzu ve ümitleri ölmek ve yok olmak...

Bu eserimizde, Allah-u Teâlâ'nın tevfik ve inayetiyle Cehennemi anlatmaya çalışacağız. Muhatabımız, nefsimizdir. Onunla konuşacak; gaflet ve isyanlarının neticesini ona göstermeye çalışacağız. Belki bir ders alır da tövbe eder, nedamet eder, Cehennem gibi bir hapsi olan zata karşı tevazu ve mahviyetle ibadet eder.

Biz, nefsimize Kur'an'ın ayetlerini ve Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in hadislerini gösterecek ve sonra onunla hasbihal edeceğiz. De-diğimiz gibi, muhatab sadece nefsimizdir. Kimseyle değil; sadece nefsimizle konuşuyoruz. Biliyoruz ki, zikredilecek ayet-i kerimelerden, en çok hisse almaya muhtaç olan bizleriz.

Eğer siz de nefsinizi, nefsimize ders arkadaşı yapmak isterseniz, bu eseri, kendinizi muhatap kabul ederek izleyin. Allah-u Teâlâ bizlere de sizlere de kâmil hidayet versin ve bu eseri mahşer günü yüzümüzün akı eylesin! Şimdi söz Kur'an'ın... Bak ey nefsim, Kur'an ne diyor ve ne söylüyor, dinle ve ibret al:

“O’nu inkâr edenler için ateşten elbiseleri biçilmiştir. Başlarının üzerinden kaynar sular dökülür. Bununla, karınlarındakiler ve derileri eritilir. Onlar için demirden kamçılar vardır. Uğradıkları gamdan dolayı oradan ne zaman çıkmak isteseler, her defasında oraya geri çevrilirler. Ve denilir ki: “Tadın bakalım yakıcı azabı!” (Hac 19-22)

Ayet-i kerimede geçen “kaynar su” ifadesi hakkında Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: Muhakkak ki kaynar su onların başlarına dökülür de kafatasına işler, geçer. Nihayet içine, karnına varır. İçinde olan şeyleri parçalar ve sonunda ayaklarına ulaşır. İşte erime budur. Sonra eski haline çevrilirler. (Ebu Hureyre’den nakledilmiştir. Tirmizî Cehennem 4 / İbn-i Kesir)

Ayet-i kerimede geçen “demirden kamçılar” ifadesi hakkında yine Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: Şayet demirden bir kamçı yeryüzüne konulmuş olsaydı ve insan ve cinler onu yerden kaldırmak için toplansalardı, onu yerden kaldıramazlardı. (İmam Ahmed’den nakledilmiştir. / İbn-i Kesir)

Başka bir hadis-i şeriflerinde de şöyle buyurmuşlardır: Demirden bir kamçıyla dağa vurulmuş olsaydı; paramparça olurdu. Şayet cehennemdekilerden akan kan ve irinden bir kova dünyaya dökülmüş olsaydı, yeryüzü halkını kokuştururdu. (İmam Ahmed, Ebu Saîd el-Hudrî’den rivayet etmiştir. / İbn-i Kesir).

İbni Abbas hazretleri de “demirden kamçılar” hakkında şöyle der: Bununla onlara vururlar da karşısına gelen, isabet ettiği her organ düşer. İşte o zaman, helak olalım, diye dua ederler. (İbn-i Kesir)

Yine Said b. Cübeyr hazretleri “ateşten elbiseler” hakkında şöyle der: “Ateşten” buyruğu “bakırdan” demektir. Bu sözü edilen elbiseler eritilmiş bakırdandır. Kullanılan kap kakac arasında ısıtıldığı zaman harareti ondan daha ağır olacak hiçbir maden yoktur. (El-Camiu li-l Ahkâmi-l Kur’an)

Şimdi ey nefsim! Rabbinin azabını, ayet-i kerimelerinden işittin. Ve o azabın mahiyetini izah eden hadis-i şerifleri duydun. Acaba ateşten elbise giymeye gücün yeter mi? Başından kaynar suların dökülmesine ve vücudunun onunla eritilmesine dayanabilir misin? Bir darbeyle dağları parçalayan demirden kamçılara hangi kuvvetinle karşı koyacaksın? Yoksa senin, Allah’ın vaadinden ve Kur’an’ın haberlerinden bir şüphen mi var? Eğer “Müslüman’ım” diyorsan zaten şüphen olamaz. O halde neye güveniyorsun? Gel, aklını başına al; yarın değil, şimdi tövbe et ve

bir daha günah işlememeye söz ver. Bu sözün, inşallah geçmiş günahlarına bir tövbe ve anlatılan azaptan kurtulmana bir berat olur... **Şimdi de bir başka ayet-i kerimeye dikkat kesilelim:**

“O her şeyi kuşatacak olan Kıyamet’in haberi sana geldi mi? Yüzler var ki, o gün eğilmiş, zillete bürünmüştür. Çalışmış, yorulmuştur. Kızıymış bir ateşe girer. Onlara kızgın bir kaynaktan su verilir. Onlar için kuru bir dikenden başka yiyecek de yoktur. O da ne besler, ne de açlığı giderir. (Gaşiye 1-7)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) cehennem ateşi hakkında şöyle buyurmuşlardır: “Cehennem ateşi bin yıl yakıldı. Öyle ki kıpkırmızı oldu. Sonra bin yıl daha yakıldı, öyle ki beyazlaştı. Sonra bin yıl daha yakıldı. Şimdi o siyah ve karanlıktır.” (Ebu Hureyre’den rivayet edilmiştir. Tirmizî, Muvatta)

“Cehennem ateşi katran gibi siyah ve gece gibi karanlıktır.” (Beyhakî)

Peygamberimiz (s.a.v.) Cebrail’den Cehennem ateşini kendisine tarif etmesini istemiş, O da onu şöyle tarif etmiştir: “Allah-u Teâlâ’nın emriyle ateş bin sene yakılıp kıpkızıl hâle getirilmiş, sonra bin sene yakılıp sapsarı hâle getirilmiş, sonra bin sene daha yakılıp simsiyah hâle getirilmiştir. Böylece o şimdi ışısız, karanlık, çok sıcak ve yakıcı bir adestir. Onun içinde yanan bir insan yerdekilere gösterilseydi, bunların hepsi onun kötü kokusundan ve korkunç manzarasından bayılıp ölürlendi.” (İhya-yı Ulum’id-Din) Şimdi, Ebu Derda hazretleri tarafından rivayet edilen uzunca bir hadis-i şerifi nakledeceğiz. Bu hadis-i şerifin yarısı ayet-i kerimelerden oluşmaktadır.

Cehennem ehline açlık musallat edilir. Bu, içinde bulundukları azaba eşit dereceye ulaşır.

Açlığa karşı yardım talep ederler. Onlara besleyici olmayan ve açlığı gidermeyen dikenli bir ot verilir. Onlar tekrar yiyecek isterler. Bu sefer de boğazda tıkanıp kalan bir yiyecek verilir. Bu da boğazlarında takılır kalır, ne ileri geçer, ne de geri gelir. Onlar, dünyada iken bu durumda, bir içecek, takılan lokmaları kaydıldıklarını hatırlarlar ve bir içecek isterler.

Kendilerine, demir kancaları bulunan kaplarda kaynar sular verilir. Bu kaplar, yüzlerine yaklaştırılınca, yüzlerini dağılayıp atar. Su karınlarına girince içlerini param parça eder... Onlar: “Cehennemin bekçilerini çağıralım, belki azabımızı biraz hafifletirler!” derler. Onları çağırırlar. Melekler onlara: “Size peygamberleriniz bu halleri açıklayan haberleri getirmemiş miydi?” derler. Onlar: “Evet getirmişti (ama dinlemedik)” derler. Bunun üzerine Cehennemin bekçileri: “Siz isteyin durun! Ancak kâfirlerin istekleri burada boşadır!” derler...

Cehennemlikler bekçilerden ümidi kesince: “(Cehennem zebanilerinin başı olan) Malik’i çağıralım!” derler. (Malik gelince): “Ey Malik (söyle de) Rabbin bizim hakkımızda ölüme hükmetsin!” derler. Malik de onlara: “Hayır! Siz burada ebedî kalıcısınız!” diye cevap verir.

Hadisin ravilerinden A’meş rahimehullah der ki: “Bana bildirildi ki, cehennemliklerin Malik’e yalvarmaları ile Malik’in onlara verdiği cevap arasında bin yıllık zaman geçecektir... Cehennemlikler bu sefer aralarında: “Rabbimize dua edin, sizin için O’ndan daha hayırlı kimse yoktur!” diyecekler ve şöyle yalvaracaklar: “Ey Rabbimiz, bedbahtlığımız bize galebe çalmıştı, biz gerçekten sapıtmış kimselerdik. Ey Rabbimiz, bizi bundan çıkar. Eğer yine küfre dönersek artık hiç şüphesiz ki zalimlerden oluruz...” Rab Teâlâ onlara şöyle der: “Cehennemin içine yıkılıp gidin! Benimle bir daha konuşmayın!”

Resulullah (s.a.v.) devamla dedi ki: “Bu cevap üzerine, cehennem ehli her türlü hayırdan ümitlerini keserler; hiçkırıma, nedamet etmeye, dövünüp yırtınmaya başlarlar.” (Tirmizi, Cehennem 4)

İşte ey nefsim, günahkârların gireceği ateşin mahiyetini bir nebze de olsa işittin. Yiyecekleri dikenli otu ve boğazlarında kalan ve bir türlü yutulamayan bitkiyi öğrendin. İçecekleri kaynar sudan haberdar oldun. Cehennemden kurtulmak için Cehennemin meleklerine ve Cenab-ı Hakka nasıl yalvardıklarını duydun. Rabbimizin onlara: “Benimle bir daha konuşmayın” hitabını işittin.

Ey nefsim, bütün bunlardan sonra hâlâ günah işlemeye devam mı

edeceksin? Hâlâ isyanda ısrar mı edeceksin? İştittiğin azaba dayanabilir misin? Bu azabı ıstıtmeye bile dayanamıyorsun, nerede kaldı azabın kendisine dayanmak! Bugün ölüm seni yakalasa pişmanlığını tasavvur edebilir misin? Duyduğun ve ıstıttığın haberler vallahi haktır ve hakikattir. Allah'ın vaadi haktır! Cehennem haktır! Azap haktır! Ateş haktır! Gel, tövbe et, gözyaşı dök, af dile ve bir daha günah işlememeye söz ver. Rabbimiz gafurdur ve kerem sahibidir. Günahımızı affeder ve bizi kendine kul kabul eder... Şimdi de bir başka ayet-i kerimeye dikkat kesilelim:

Kitabı sol tarafından verilen der ki: “Keşke kitabım verilmeseydi de hesabımın ne olduğunu bilmeseydim. Keşke bu iş son bulmuş olsaydı. Malım bana hiç fayda vermedi. Saltanatım da benden yok olup gitti.” (Zebanilere şöyle denir): “Onu yakalayın ve bağlayın. Sonra onu cehenneme atın. Sonra da onu, boyu yetmiş arşın olan zincire vurun. Çünkü o, yüce Allah’a inanmıyordu. Yoksula yedirmeye teşvik etmiyordu. Bu sebeple bugün burada onun için bir dost yoktur. Bir irinden başka yiyecek de yok. Onu günahkârlardan başkası yemez. (Hakka 26-37)

Ey nefsim, ıstıttın mı kitabı sol tarafından verilenlerin halini... Onlar nasıl da pişmanlar. Hep “keşke” diyorlar ki, cehennem keşkelerle doludur: “Keşke kitabım bana verilmeseydi, hesabımın da ne olduğunu bilmeseydim.” diyorlar... “Keşke bu iş son bulmuş olsaydı. Yani ölümden sonra bir daha hayat olmasaydı.” diyorlar...

Acaba nasıl bir hal ki bu, dünyada en çok nefret ettikleri şey olan ölüm, o gün onlara en sevgili şey oluyor. Onu istiyorlar, onu çağırıyorlar. Bu nasıl bir haldir! Ey nefsim! İştittiğin azaba karşı seni kim koruyacak? Saltanatın mı? Evlatların mı? Malın mı, makamın mı? Yoksa bilmediğimiz yardımcılarını mı var? Hâlbuki Allah-u Teâlâ: “O gün onların hiçbir dostu olmaz ve malları ve evlatları onlara fayda vermez.” buyuruyor. Rabbinin sözüne itimadın yok mu? Ey nefsim! Rabbimiz, meleklerine: “Tutun onu ve bağlayın. Sonra onu Cehenneme atın. Sonra da onu boyu yetmiş arşın olan zincire vurun.” diye emrettiğinde halin nice olur?

İbni Abbas hazretleri bu zincir hakkında şöyle buyurmaktadır: Bu zincir, kişinin arkasından girdirilip ağzından çıkarılır. Sonra çekirgeler çöpe nasıl dizilirse, onlar da öylece dizilirler ki bir daha ayakları üstü kalkamassınlar. (İbn-i Kesir)

Ya Rab! Rahmetinin hakkı için, bizi zincirlere vurulmaktan ve Cehenneme atılmaktan muhafaza eyle! Nefislerimizi bizlere itaatkâr eyle! Akıbeti görmeyen kör hissiyatımızın gözünü aç. Bizler senin günahkâr kullarınız, bizleri af ve mağfiret eyle. Âmin... **Şimdi de Rabbimizin başka bir ayet-i kerimesine dikkat kesilelim:**

Gerçekten zakkum ağacı günahkârların yemeğidir. O, erimiş bakır gibi karınlarda kaynar. Sıcak suyun kaynaması gibidir. Allah meleklerle şöyle emreder. “Şunu tutun da Cehennem’in ortasına sürükleyin. Sonra onun başının üstüne kaynar su azabından dökün. Ona şöyle denir! “Tat bakalım azabı! Hani sen kendine göre çok güçlü ve çok üstündün. İşte sizin inkâr edip durduğunuz şey budur.” (Duhan 43-50)

Ayet-i kerimede zikri geçen zakkum ağacı, Cenab-ı Hakkın Cehennemde yarattığı ve “lanetli ağaç” diye isimlendirdiği ağaçtır. Cehennem ehli acıttıklarında bu ağaca gelirler ve ondan yerler. O ağaç, onların karınlarda sıcak su gibi kaynar. Cenab-ı Hak zakkum ağacını onların karnında erimiş bakır gibi kaynatır. Zakkum ağacı hakkında Efendimiz (s.a.v.) de şöyle buyurmuşlardır: **Şayet zakkum ağacından bir damla dünya denizlerine düşseydi bütün insanların yaşamlarını alt üst ederdi. Peki, ya yiyecekleri zakkum olanların hali nice olur?”** (Tirmizî, Cehennem, 4; Hâkim, el-Müstedrek, 2/294)

Cehennemde birçok azap çeşidi vardır. Açlık ve susuzluk da bunlardan biridir. Kişi o kadar acıkir ki, açlığın verdiği acı ve elemden kurtulmak için zakkum ağacından yemeye razı olur. Hem de karnında erimiş bakır gibi kaynayacağını bildiği halde... Sonra o kadar susar ki, susuzluğun eleminden kurtulmak için kaynar suyu ve irini içmeye razı olur. Acaba, açlığın ve susuzluğun verdiği acı nasıl bir acıdır ki, kişi zakkum ağacından yemeye ve kaynar sulardan içmeye razı olur, yeter ki açlıktan ve susuzluktan kurtulsun... Bu nasıl bir haldir!

Ey nefsim, şimdi sana bazı sorular soracağım, insafla bana cevap ver: Zakkum ağacından yemek ve kaynar sulardan içmek mi daha hayırlıdır? Yoksa cennet taamlarından yiyip cennet ırmaklarından içmek mi daha hayırlıdır?

Ey nefsim, Rabbin senden Cennete mukabil hangi zor şeyi istiyor da sen vermekten kaçınıyorsun? İsteddiği şey o kadar zor mudur? Günde beş vakit namaz kılmak, zenginsen malının kırkta birini zekât olarak vermek, ömürde sadece bir defa hacca gitmek, bunlar zor mudur?

Ey nefsim, hem merak ediyorum, dünyadaki hangi lezzet için zakkum ağacından yemeğe ve kaynar sulardan içmeye razı oluyorsun? Hangi zevk için ateşte yanmayı ve zincirlere vurulmayı kabul ediyorsun? Şu kısacık dünyada, kendisi için ateşe razı olacağın hangi zevk vardır?

Peki, ey nefsim, Cennete girememe duygusu seni hiç üzmüyor mu? Cennet ehli ile cehennem ehli arasındaki bir kısım konuşmaları Kur'an bize haber veriyor. Evet, Cenab-ı Hak bazen perdeyi kaldırır ve cennet ehliyle cehennem ehli birbirlerini görür ve karşılıklı konuşurlar. Acaba, cehennemden cennete bakmanın elemi nasıldır, bunu hayal edebiliyor musun? Cehennemde yanmak ya da Cennete girememe... Ama bunlardan daha acısı yok mu? Seni yoktan yaratan ve seni nâzenin bir bebek gibi şu âlemde yaşatan Rabbine karşı yaptığın nankörlük seni hiç üzmüyor mu? Hesap günü Rabbine ne diyeceksin?

Ey nefsim, Cehennemi bir kenara koyup da sana sorsam, peki kabre nasıl dayanacaksın?

Hatta kabir azabını da bir kenara koyalım ve sadece şunu düşünelim: Cenab-ı Hak bizi kabirde diriltse ve hiçbir azap etmese, yani ne üzerimize kabrin duvarları kapansa, ne Münker ve Nekir melekleri soru sorsa, ne de kabrin diğer azap ve sıkıntıları olsa; sadece şunu düşün, kabirde diriltilesek ve öylece bırakılsak, o yalnızlığa, o karanlığa ve o dar mekâna nasıl sabredersin? Kurtlar yuvasına, gurbet evine ve yalnızlık menziline dayanabilir misin? Azap olarak sadece bu bile yetmez miydi? Sen daha kabrin karanlığına sabredemezken, kabri düşündüğünde

seni hafakanlar basarken, Cehennem azabına nasıl dayanırsın? Senin cesaretin cehaletinden geliyor; ölümü ve cehennemi düşünmemekten kaynaklanıyor. Ama bil ki, gözünü kapamakla seni bu dünyada durdurmazlar. Bir gün “Haydi dışarı” diyecekler. Gel, dünya sana “haydi dışarı” demeden önce, sen ona “haydi dışarı” de, gönlünden onu çıkar ve kurtul!

Ey nefsim, şimdi seni bazı Kur’an ayetleriyle baş başa bırakacağım. Bak, Kur’an Cehennem hakkında daha neler diyor. Dinle, neler söylüyor... Eğer hidayetten bir parça nasibin varsa bu ayet-i kerimelerden hisseni alır ve inşallah tövbe edersin:

Şüphesiz ki ayetlerimizi inkâr edenleri ateşe sokacağız. Derileri piştikçe azabı duysunlar diye, kendilerine başka deriler vereceğiz. Muhakkak ki Allah azizdir ve hakimdir. (Nisa 56)

Cehennemdekiler, cennettekilere: “Bize biraz su akıtın veya Allah’ın size verdiği rızıktan bize de verin.” diye seslenirler. Cennettekiler de: “Allah, bunların ikisini de kâfirlere haram kıldı.” derler. Onlar ki, dinlerini bir eğlence ve oyun yerine koydular ve dünya hayatı kendilerini aldattı. Onlar, bugüne kavuşacaklarını nasıl unuttular ve ayetlerimizi nasıl inkâr ettilerse, biz de bugün onları böyle unutturuz. (Araf 50-51)

Ardından da Cehennem vardır, orada kendisine irinli su içirilecektir. Onu yudum yudum içecek, fakat yutamayacaktır. Ölüm ona her taraftan geldiği halde ölmeyecektir. Arkasından da çetin bir azap gelecektir. (İbrahim 17)

Cehennem ateşi uzak bir mesafeden kendilerine görününce, onun hışım lanmasını ve uğultusunu işitirler. Elleri boyunlarına bağlı olarak onun dar bir yerine atıldıkları zaman da oracıkta yok olmayı isterler. Onlara şöyle denilir: Bu gün bir defa yok olmayı değil, nice yok olmaları isteyin! De ki: Bu mu daha hayırlı, yoksa takva sahiplerine vaad olunan ebedilik cenneti mi? (Furkan 12-15)

İnkâr edenlere gelince, onlara Cehennem ateşi vardır. Hüküm verilmez ki ölsünler, kendilerinden azap da hafifletilmez. İşte biz, her nankörü böyle cezalandırırız. Onlar, orada şöyle feryat ederler: «Ey Rabbimiz! Bizleri çıkar, yaptıklarımızdan başka salih bir amel yapalım.» Onlara şöyle denir: «Size düşünecek olanın düşüneceği kadar bir ömür vermedik mi? Hem size uyarıcı da gelmişti. O halde tadın azabı. Zalimleri kurtaracak bir yardımcı da yoktur.» (Fatır 36-37)

O gün Allah'ın düşmanları cehennem ateşine sürülmek üzere hep bir araya toplanırlar. Nihayet oraya vardıkları zaman kulakları, gözleri ve derileri yaptıkları şeyler hakkında onların aleyhinde şahitlik ederler. Onlar derilerine: “Niçin aleyhimize şahitlik ettiniz?” derler. Derileri de: “Bizi her şeyi konuşturan Allah konuşturdu, sizi ilk defa yaratan da O'dur ve siz yine O'na döndürülüyorsunuz.” derler. Siz kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin aleyhinizde şahitlik edeceğinden korkarak kötülükten sakınmıyordunuz. Yaptıklarınızdan birçoğunu Allah'ın bilmeyeceğini zannediyordunuz. İşte Rabbiniz hakkında beslediğiniz bu zannınız sizi helak etti de zarara uğrayanlardan oldunuz. Şimdi eğer dayanabilirlerse onların yeri ateştir. Yok, eğer hoşnutluğa dönmek isterlerse, artık onlar hoşnut edileceklerden de değildir. (Fussilet 19-24)

Rablerini inkâr edenler için Cehennem azabı vardır. O, gidilecek ne kötü bir yerdir! Oraya atıldıklarında, onun kaynarken çıkardığı uğultuyu işitirler. Az daha öfkeden çatlayacak. Her ne zaman oraya bir topluluk atılsa, onun bekçileri onlara: “Size korkutucu bir peygamber gelmemiş miydi?” diye sorarlar. Onlar der ki: “Evet, bize uyarıcı geldi; ama biz yalanladık. Onlara: “Allah hiçbir şey indirmede, siz ancak büyük bir sapıklık içindesiniz.” dedik. Ve onlar der ki: “Eğer biz dinleseydik yahut düşünüp anlasaydık şu çılgın ateşin halkı arasında bulunmazdık!” (Mülk 6-10)

Cehennem hakkında nakledebileceğimiz daha o kadar çok ayet-i kerime var ki, bu ayet-i kerimeleri toptasak özel bir kitap olur. Biz sadece denizden bir bardak su aldık.

Ey nefsim, işte bazı Kur'an ayetlerini dinledin. Cehennemi işittin. Şimdi aklın başına geldi mi? Yoksa hâlâ Rabbine karşı isyanda ısrar mı ediyorsun? Eğer hâlâ yolunu seçememişsen, biraz da Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in hadis-i şeriflerine kulak ver. Bak, o zat-ı nurani ne diyor, nasıl bir azapla korkutuyor:

Numan İbni Beşir hazretlerinden nakledilmiştir. Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: Kıyamet günü insanların azap cihetinden en hafifi şu kimsedir ki, iki ayağının çukurları altına iki ateş koru konulur da ondan beyni kaynar. Bakır kazanın ve tencerenin kaynadığı gibi.” (Buhari, Müslim ve Tirmizi)

Ey nefsim, azabın en hafifi bu ise, en şiddetlisi acaba nasıldır? Sen bu hafife dayanabilir misin? Daha buna dayanamazken günaha karşı bu hırsın ve cesaretin nereden geliyor. Deve kuşu gibi kafanı gaflet kumuna gömüyor, hakikate gözünü kapatıyorsun. Zannediyorsun ki, düşünmezsen başına gelmez. Öyle değil, bu azaplardan kurtulmanın yolu, düşünmemek değil; tövbe etmektir.

Abdullah ibni Mesud hazretlerinden nakledilmiştir. Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: O gün cehennem getirilecek. Onun yetmiş bin bağı olacak ve her bağ ile beraber cehennemi çeken yetmiş bin melek bulunacaktır. (Müslim, Tirmizi)

Ebu Hüreyre hazretlerinden nakledilmiştir. Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: Sizin şu ateşiniz, Cehennem ateşinin yetmiş cüzünden bir parçadır. Bunun üzerine sahabeler: “Ya Resulallah! Vallahi dünya ateşi kâfi gelir.” dediler. Efendimiz (s.a.v.): “Cehennem ateşi dünya ateşleri üzerine altmış dokuz derece daha fazla kılındı. Bunların her birinin harareti bütün dünya ateşinin harareti gibidir.” buyurdu. (Müslim, Tirmizi, Buhari)

Ey nefsim, sen daha bu dünya ateşine dayanamıyorsun. Elin ufacak yansa günlerce acı çekip inliyorsun. Dünya ateşine dayanamazken, ahiretin yetmiş kat ateşine nasıl dayanacaksın. Hem şunu bir düşün: Mesela bir suç olsaydı ve o suçu işleyenler dünya ateşine atılsaydı; değil sen o suçu işlemek, korkudan yanına bile yaklaşamazdın. Acaba ahiret ateşine karşı neden bu kadar cesursun? Dünya ateşi seni korkutuyor da ahiret ateşi seni neden korkutmuyor?

Enes bin Malik hazretlerinden nakledilmiştir. Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: Cehennemliklerden dünya ahalisinin en nimetli ve en refahlısı olan kimse kıyamet gününde getirilir ve ateşe bir daldırılışla daldırılır. Sonra ona: “Ey Âdemoğlu! Sen hiçbir hayır gördün mü? Sana herhangi bir hayır uğradı mı?” diye sorulur. O kul: “Hayır, vallahi uğramadı ya Rab!” der. (Müslim, İbni Mace)

Ey nefsim işittin mi?

Bu dünyanın nimet cihetiyle en zengini, zevki en çok tadanı, her imkânı olup her istediğini yapanı; yani en lüks yatlarla binmiş, uçakları olmuş, malının ve mülkünün hesabını bilmiyor, bir gün bile üzölmemiş, her istediğini yapmış, her istediğini almış, belki bir kral, belki bir imparator; yani sözün özü, bu dünyada senin olmayı istediğin en birinci adam...

İşte Rabbimiz bu kişiyi Cehenneme sadece bir defa sokar ve çıkartır ve ona der ki: “Sen hiçbir hayır gördün mü? Sana herhangi bir hayır uğradı mı?” Yani senin hiç mutlu ve eğlenceli günlerin geçti mi? O kul, Cehenneme bir defa daldırılmanın elemiyle bütün eğlenceli ve zevkli günlerini unuttur ve: “Hayır, vallahi uğramadı ya Rab!” der. Ve bu sadece Cehenneme bir defa daldırılmak... Ya Cehennemde asırlar boyunca ve ebedi kalmak nasıldır? Yani ey nefsim, Cehennemde yanarken, dünyada yaşamış olduğun zevkli dakikaları düşünerek bir teselli bulamayacaksın. Cehennemin bir kıvılcımı, dünyada yaşadığın bütün zevkleri unutmaya yetecektir.

Enes bin Malik hazretlerinden nakledilmiştir. Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: Allah-u Teâlâ cehennemliklerin en hafif azaplısına: “Dünya ve dünyadaki her şey senin olsa şu azaptan kurtulmak için onu fide olarak verir miydin?” der. O kul: Evet, fide olarak verirdim.” der. Bunun üzerine Allah-u Teâlâ: “Sen Âdem’in sulbündeyken ben senden şimdi göze aldığın bu fedakârlıktan daha kolay bir şey istemiştin, bana hiçbir şeyi ortak kılmaman. Fakat sen bana ortak kılmaya devam edip durdun.” (Müslim, Buhari)

İştittin mi ey nefsim, Rabbin diyor ki: Cehennem azabından kurtulmak için, eğer bütün dünya senin olsaydı onu fidye olarak verirdin... Ama o gün bu fidyen kabul edilmiyor. Rabbimiz, bu dünyada sadaka olarak verilmiş bir hurma tanesine Cenneti verebiliyor. Bu dünyada bir hurmayla ya da küçücük bir amelle Cenneti satın alabilirsin. Ama ahirette bütün dünyayı fidye olarak versen Cennetin bir meyvesini satın alamazsın. Zaten bütün mülk onun değil mi? O bizi mülkünde imtihan etmek için bu dünyaya gönderdi. Gel, bu imtihandan başarıyla geç. Mülkü sahibine teslim et!

Şimdi ey nefsim, bunca ayet-i kerimeyi ve hadis-i şerifleri dinledikten sonra son sözün nedir? Elhamdülillah, işittim, iman ettim ve tövbe ettim. Bir daha isyan etmemeye de azmettim ve kastettim. Biliyorum, günahlarım büyük, lakin Rabbinin affı ve rahmeti günahlarımdan daha büyüktür. Rabbinin sınırsız affına ve rahmetine sığmıyor, O'ndan af ve mağfiret diliyorum.

Ben, efendisinden kaçmış bir köle gibi, Rabbinden kaçmış ve onsun bir hayat sürüyordum. Ta bu eser beni uyandırınca kadar. Şimdi anladım ki, isyanım cezasız kalmaz. Gün gelecek, amel defterim elime verilecek ve “oku” denilecek. Bugün kitabımda ne yazarsam, o gün o yazıyı okuyacağım. O halde çalışmalı ve kitabıma güzel şeyler yazmalıyım.

Gün, Allah için çalışma, Allah için işleme ve Allah için amel etme günüdür. Ya Rab! Azabından affına, gazabından rızana ve senden yine sana sığınıyoruz. Senden başka kurtarıcı ve senden başka sığınılacak kimse yoktur. Ya Rab, bu eseri günahlarımıza kefaret eyle. Nefsimizin bizlere musahhar olmasına vesile eyle. Ve bu eserde emeği geçenleri ve bu eseri seyredenleri affeyle ve Cehennem azabından muhafaza eyle. Âmin!